

eningsfrihed, pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier. Som også forudsat ved gennemførelsen af indefrysingsrammeafgørelsen forudsættes det, at domstolene foretager en intensiv kontrol i sager om fuldbyrdelse af kendelser om bevissikringskridt vedrørende skrifter eller andre ytringer beregnet til offentliggørelse, og i den forbindelse bl.a. vurderer, om fuldbyrdelsen vil være forenelig med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10 om ytringsfrihed.

Da afslagsgrundene i artikel 13 er fakultative, er det overladt til medlemsstaterne, dels om de overhovedet vil gøre brug af de pågældende afslagsgrunde, dels om de i givet fald vil udforme gennemførelsesbestemmelser som ufravigelige bestemmelser.

Justitsministeriet foreslår, at samtlige afslagsgrunde medtages i loven, jf. forslagene til §§ 13 e -13 h.

Afslagsgrundene i forslaget til § 13 f og § 13 g, stk. 1, foreslås at være ufravigelige, mens afslagsgrundene i forslagene til § 13 e, stk. 2, § 13 g, stk. 2 og 3, og § 13 h foreslås at være fakultative. De enkelte afslagsgrunde gennemgås nedenfor i pkt. 3.2.1 – 3.2.8.

3.2.1. *Dobbelt strafbarhed og positiv-listen*

Efter artikel 13, stk. 1, litra b, og artikel 14, stk. 3, 1. led, i forslaget til rammeafgørelse kan fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse, der forudsætter ransagning eller beslaglæggelse (som defineret i artikel 2, litra e), afslås, hvis kendelsen vedrører en handling, der ikke udgør en lovovertrædelse i henhold til fuldbyrdelsesstatens nationale lovgivning og ikke er omfattet af artikel 14, stk. 2 (positiv-listen).

For at kunne stille et krav om dobbelt strafbarhed er det således en betingelse, at fuldbyrdelsen vil forudsætte »ransagning eller beslaglæggelse«. Da disse betegnelser ifølge artikel 2, litra e, omfatter »alle foranstaltninger i henhold til strafferetsplejen, hvorved en juridisk eller fysisk person med lovlig tvang kan pålægges at fremskaffe eller medvirke til at fremskaffe genstande, dokumenter og data, og som kan tvangsfuldbyrdes uden en sådan persons samtykke, hvis de ikke efterkommes, eller kan give anledning til en sanktion«, vil kravet om dobbelt strafbarhed efter Justitsministeriets opfattelse kunne stilles ved alle de former for tvangsindgreb, som lovligt kan foretages for at fuldbyrde en bevissikringskendelse. Efter artikel 4, stk. 2, må fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse dog ikke forudsætte en række efterforskningskridt, der kendetegnes ved, at beviset først »kommer til eksistens« ved efterforskningskridtet. Som anført ovenfor foreslås denne bestemmelse gennemført i § 13 b i loven, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, hvorefter der bl.a.

ikke kan foretages afhøringer, indgreb i meddeleleshemmeligheden, observation, dataaflæsning eller legemsindgreb for at fuldbyrde en bevissikringskendelse. Efter Justitsministeriets opfattelse er de tvangsindgreb, som lovligt kan foretages her i landet for at fuldbyrde en bevissikringskendelse, derfor begrænset til ransagning, beslaglæggelse og edition.

Et krav om dobbelt strafbarhed kan ikke stilles, hvis handlingen er omfattet af de i artikel 14, stk. 2, oplyste lovovertrædelser (positiv-listen), og lovovertrædelsen kan medføre frihedsstraf inden for en strafferamme på mindst tre år i udstedelsesstaten. Ifølge artikel 14, stk. 2, afhænger spørgsmålet om, hvorvidt en konkret lovovertrædelse skal anses for omfattet af listen, af lovovertrædelsens definition i udstedelsesstaten. Det vil derfor være uden betydning, om en tilsvarende lovovertrædelse i dansk lovgivning afgrænses på en anden måde eller er beskrevet med andre ord. De lovovertrædelser, der er omfattet af positiv-listen, vil dog normalt være strafbare i alle medlemsstater.

Som anført ovenfor under beskrivelsen af rammeafgørelsens indhold svarer listen til den positiv-liste, som anvendes i rammeafgørelsen af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre mv., i rammeafgørelsen af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale og i rammeafgørelsen af 6. oktober 2006 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation. En række af lovovertrædelserne er omfattet af EU-retlige instrumenter, der forpligter medlemsstaterne til at kriminalisere nærmere opregnede strafbare handlinger. Rådet har i en erklæring i tilknytning til rammeafgørelsen af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre mv. tilkendegivet, at Rådet i overensstemmelse med artikel 31, litra e, i Traktaten om Den Europæiske Union vil fortsætte arbejdet med den indbyrdes tilnærmelse af definitionerne af de lovovertrædelser, der er omfattet af positiv-listen i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre mv., med henblik på at opnå den samme retlige forståelse blandt medlemsstaterne. Rådserklæringen indeholder i øvrigt præciserende forklaringer, som nærmere afgrænser, hvad der skal forstås ved bl.a. sabotage, pengeafpresning, racisme og fremmedhad.

Positiv-listen er gengivet i forslaget til § 13 e, stk. 1, i loven, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, hvorefter en bevissikringskendelse kan fuldbyrdes, selv om den handling, som efterforskes, ikke er strafbar efter dansk ret, hvis handlingen er omfattet af positiv-listen og kan straffes med fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning i mindst 3 år efter lovgivningen i udstede-